

lega surrid ja ennemini waewa kannatasid, kui et Dümisteggias ärra salgasid. Seal ma rahwas armastas ja armastas neid üllewägga ja nimmetas neid „föbra = rahwas“, agga teine nimmi, miska neid ka hüti, olli: „willa = kangrud“, ja se pandi neile sellepärrast, et naad ammeti polest ennamieste kangrud ollid. Agga Roma kurjad karjatsed, kes ei tahtnud karjas suremat wagga-dust sallida, kui neil ennestel olli, need taplesid nende wastu otsekui kurjateggijate wastu, ähwardasid kange muhtlemisega ja nimmetasid neid söimades: „Pulgari = rahwas“ ööldes, et nende õppetus tõusnud Pulgaria = maalt, mis Türgi = ma jaut on.

Waene föbra = rahwas, kelle föbra = seltid pea ümberkaudu Saksa = maast sadik wennisid, naad piddid palju waewa ja kiusamisega = hädda kannatama; agga selle jures sündis ka mõnni luggu, mis Roma = usulissti ja paawsti, kedda ka püh-haks issaks nimmetatakse, pahhandas. Nõnda loeme, et Italia = maal Berrara linnas ellas üks nisugune willakangur ja surri senna. Naa pärrast sedda tõusis kõnne, et temma hana jurest haiged leidnud terwist ja et muud immeteud weel sündinud. Roma paawst andis kohhe käsku, temma nimme „pühhade“ kirja panna ja täht-

ramatus temmale päwa seada, missal rahwas tedda peaks palluma ja mele tulletama. Zubba olli aõsi kerra peal, kui wälja tuli, et mees olnud wõra ussu piddaja „föbra = rahwa“ seltist. Müüd olli wihha juur ja paawst andis mit käsku: waese mehhe surru luud wälja kaewata mullast ja ärra põlletada, mis nende arwates temmale olleks enne surma piddand tehtama.

Se olli nimmetatud seltide luggu, kui Jummal 1170 = mal aastal mehhe ärratas, kes neile piddi pärrast koitu suremat walgust ja selget tõe õppetust andma. Se mees olli Peter Waldus, ams ja rikkas kaupmees Pioni linnas. Nagu teised ei sanud temmagi kirrikus ewangeliumi sõnna mitte muudu kuulda, kui laddina kele, mis ta ei mõistnud. Sellepärrast tõusis ta süddames himmu, seddasamma õppetust ka omma kele luggeda sada, ja ta läks kahhe targema preestri jure, kes temmal tutwad ollid, ja pallus neid, et temmale ewangeliumi tunnistused, mis pühhapäwil kirrikus loeti, nende omma ma kele ümber paneksid. Si se olnud sel ajal kerge tö, agga Peter Waldus olli jõukas mees ja wõis waewa heaste tassuda; ta sai siis pea kätte, mis ta soovis. Kuida panni ta immeks, mis ta müüd lugges; need ollid temmal kallid ja armsad sõn-